

Olomouc je otevřena lidem dobré pediatrické vůle

► **Před pár dny skončily v Olomouci již XXV. dny praktické a nemocniční pediatrie. Jak byste jako prezident akce zhodnotil letošní ročník? Byly něčím výjimečné?**

Jubileu jsme od počátku přizpůsobovali program i organizaci, chtěli jsme, aby měl kongres velmi dobrou úroveň. Zaznamenali jsme rekord v počtu přihlášených, přijely významné osobnosti české i slovenské pediatrie. Všichni se na kvalitním chodu kongresu podíleli s velkým záplem a víme, že ti kteří přijeli, přijeli rádi.

► **Která sdělení jste považoval za nejprínosnější pro primární pediatrickou péči a z jakých důvodů? Která Vás třeba osobně nejvíce potěšila?**

Programový výbor vybíral témata velice pečlivě, dlouho a vážně. Nechci dělat nějaké subjektivní hodnocení, ale vyzdvihl bych bolesti břicha, náš pokus o odděmonizování molekulární biologie v sekci jak geny pomáhají pediatrii, kolegy, kteří vystoupili se svými pochybeními, a samozřejmě přednášky o komunikaci s dětským pacientem.

► **Blok pochybení v praxi, opravené diagnózy je již tři roky neodmyslitelnou součástí olomouckého kongresu. Dá se pochybením nějakým způsobem předcházet a minimalizovat je?**

Medicína je nesmírně náročná disciplína. Můžeme svým studentům ukázat, jak vypadá zánět plic, ale pak nám do ordinace přijde dvacet dětí s odlišnými příznaky. U každého probíhá nemoc jinak, i když má stejnou diagnózu. Navíc musíme vzít v úvahu otázku komorbidit, rezistenci léků a jiné záležitosti. Mnohému se dá naučit praxí, celoživotním studiem, ale také pokorou, komunikací. To vše jsou základní vlastnosti lékaře, které, pokud si neosvojí, potká se zákonitě s omly. Pochybení je široký pojem a my se na našem kongrese nebudeme o nevratných poškozeních, či dokonce úmrtích – to je záležitost pro znalecké komise a právníky. Naším cílem je přiznat si třeba, že diagnóza mohla být přesnější a časnější, komunikace mohla proběhnout v lepší atmosféře a efektivněji, kontakt s pacientem mohl být lepší, mohli jsme pacienta ušetřit mnohých opakovaných nebo zbytečných vyšetření. Jsou to záležitosti, které bohužel děláme denně, tudíž přitahují pozornost. Přesto si kolegové, kteří na své chyby upozorní nahlas a neanonymně, zaslouží velké uznání.

Další informace o kongresu pediatriků a dětských sester str. 193–194

► **Na kongresu byla použita i moderní interaktivní forma prezentací. Jaký má smysl a jak se dá dále rozvíjet?**

Je to velmi vhodná forma prezentací, i když časově náročnější. Všichni jsme soutěživí, chceme znát, jak na tom v porovnání s ostatními jsme, chceme se otestovat. Navíc se s odpověďmi dá vhodně pracovat. Zjistíme, kam se orientovat, kdyby vědomosti byly slabé, dostaneme zpětnou vazbu, které oblasti se mají více kultivovat.

prof. MUDr. Vladimír Mihál, CSČ.
prezident kongresu (foto Solen)

► **Docent Hoza zmínil v úvodním slově polemiku se článkem v masmédiích, který hovořil o rozpadu pediatrické péče v ČR. Jaký je Váš pohled na tuto problematiku? Změnilo se něco v organizaci péče?**

Nemyslím si, že situace je růžová, ale hodně se v posledních letech zlepšila. Hledáme rozumné možnosti spolupráce praktické i nemocniční pediatrie, strany si nesmí vzájemně závidět, protože medicína je jen jedna – dobrá nebo špatná. I když 90 % absolventů míří do praxe a jen 10 % na kliniky a nemocnic, diskutujeme, jaký profil by měl mít náš graduující lékař, a vzdělání se snažíme co nejvíce orientovat tak, aby absolvent nevstupoval do praxe bez praktických zkušeností.

► **Ta čísla jsou ale pro kliniky alarmující. Nechybí Vám pediatrii?**

Zaznamenávám stesky a bubnování na poplach, pokud jde o zubaře, praktické lékaře i praktické pediatriy. Musíme si ale přiznat, že při předatestační přípravě nenachází lékař profilující se do PLDD vždy a všude dveře na klinická školicí pracoviště otevřené, protože, jak říkají čísla, se dá předpovědět, že na klinice stejně nezůstane. O celé věci ale diskutujeme i na našem kongre-

su, kde se setkávají nejvýznamnější představitelé obou polů pediatrie.

► **Velký prostor se nyní v médiích věnuje problémům komunikace mezi lékaři a pacientem, na našem kongresu se o nich také hovořilo. Kde vidíte největší úskalí?**

Máme zjištěno, že až 90 % stížností na lékaře a sestry má původ ve špatné komunikaci, zbytek tvoří profesní pochybení. Oproti generaci před sto lety, která se komunikovat nikde neučila, přesto nechybila, nejsme dobře připraveni. Mnozí špičkoví lékaři, kteří odcházejí na zahraniční kliniky, se vrací zpět nikoliv kvůli odborné nekompetentnosti, ale kvůli nedostatkům v jednání s pacientem. Výuka komunikace se musí dostat na lékařské fakulty. Jsem rád, že je pryč éra dozvuků komunistického systému, kde byl lékař bůh a pacient se nemohl na nic ptát. Kultivovat se musíme každý, v tom máme obrovské rezervy.

► **Jaká specifika má komunikace s dětským pacientem a jeho rodiči?**

Rodič zastupuje dítě, proto ty neblahé a ne-dobré diagnózy sdělujeme právě jemu. Když je dítě v ohrožení, rodič se trápí a mnohdy se chová, jakoby za to mohl lékař. Není se čemu divit, když jeho jediný poklad je nemocný. Dobrý lékař v této situaci ani žádný vděk neočekává. Poděkování se mnohdy dočká až po letech. Pediatr musí být nejen odborník, ale i ochránce, anděl. Tuto roli máme danou a komu se nelíbí, ať rychle utíká z pediatrie. Téma je velmi aktuální, musí se řešit co nejrychleji. Dělá mi radost zjištění, že studenti si to uvědomují daleko naléhavěji než zkušení lékaři, a k nápravě nás tlačí.

► **Přenesme se do stejného času, ale o rok dopředu. Jak budou vypadat XXVI. dny praktické a nemocniční pediatrie?**

Kongres má za sebou nelehkou cestu, za čtvrt století překonal hodně překážek, ale dostatečně se také vyprofiloval. Budeme nadále reflektovat to, co je aktuální. Olomouc leží na křižovatce cest na Slovensko, do Čech i Rakouska, má tedy geografické předurčení a bohatou historii k tomu, aby se tu vytvořila celorepubliková platforma setkávání lidí dobré pediatrické vůle.

Za rozhovor poděkovala Iva Daňková

Plnou verzi interview s profesorem Mihálem si můžete přečíst v Medical Tribune z 20. 6. 2007.